BENDROJO TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2025 m. lapkričio 19 d.*

„Europos Sąjungos prekių ženklas – Registracijos panaikinimo procedūra – Vaizdinis Europos Sąjungos prekių ženklas „Làv“ – Reglamento (ES) 2017/1001 18 straipsnio 1 dalis ir 58 straipsnio 1 dalies a punktas – Naudojimo iš tikrųjų įrodymas – Įrodymų vertinimas – Nepagrįsta ar per didelė įrodinėjimo pareiga – Gero administravimo principas – Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnis“

Byloje T-563/24

Gürok Turizm ve Madencilik AŞ, įsteigta Kiutachijoje (Turkija), atstovaujama advokatų J. Erdozain López, J. Vicente Martínez ir M. López Camba,

ieškovė,

prieš

Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybą (EUIPO), atstovaujamą D. Stoyanova-Valchanova,

atsakovę,

kita procedūros EUIPO apeliacinėje taryboje šalis

Olav GmbH, įsteigta Kelne (Vokietija),

BENDRASIS TEISMAS (trečioji kolegija),

kurį per pasitarimus sudarė kolegijos pirmininkė P. Škvařilová-Pelzl (pranešėja), teisėjai I. Nõmm ir D. Kukovec,

posėdžio sekretorius J. Čuboň, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

įvykus 2025 m. liepos 7 d. posėdžiui,

priima šį

* Proceso kalba: anglų.

Sprendimą

1 SESV 263 straipsniu grindžiamu ieškiniu *Gürok Turizm ve Madencilik AŞ* prašo panaikinti 2024 m. rugpjūčio 22 d. Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybos (EUIPO) ketvirtosios apeliacinės tarybos sprendimą (byla R 214/2024-4; toliau – skundžiamas sprendimas).

Ginčo aplinkybės

2 Ieškovei priklauso šis 2013 d. kovo 7 d. įregistruotas vaizdinis ES prekių ženklas Nr. 011224821; jo registracijos paraišką 2012 m. rugsėjo 28 d. pateikė ieškovės teisinė pirmtakė *Gürallar YAPI Malzemeleri Ve Kimya Sanayii Anonim Sirketi*:

3 Prekės ir paslaugos, kurioms įregistruotas 2 punkte nurodytas prekių ženklas, priskiriamos prie peržiūrėtos ir iš dalies pakeistos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklams registruoti 8, 11, 19, 21, 35, 37 ir 39 klasių ir pagal kiekvieną iš šių klasių atitinka tokį aprašymą:

– 8 klasė: „Įrankiai ir padargai (rankiniai); peiliai, šakutės ir šaukštai; šaltieji ginklai; skustuvai; tauriųjų metalų arba padengtų metalų stalo įrankiai, t. y. peiliai, šaukštai ir šakutės; neelektriniai kiaušinių ar sūrio pjaustytuvai, neelektriniai picos pjaustytuvai, neelektriniai vaisių ir daržovių skustuvai“;

– 11 klasė: „Apšvietimo, šildymo, garų gamybos, virimo, šaldymo, džiovinimo, vėdinimo, vandens paskirstymo prietaisai ir sanitarinė įranga; vonios, bidės, vonios įranga, dušo kabinos, pisuarai (sanitariniai prietaisai), tualetų kabinos, tualetai, nešiojami tualetai; tualetai, kriauklės“;

– 19 klasė: „Nemetalinės statybinės medžiagos; nemetaliniai statybiniai vamzdžiai; asfaltas, derva ir bitumas; nemetalinės kilnojamosios konstrukcijos; nemetaliniai paminklai; liejamos statybinės medžiagos ir kelių statybos medžiagos iš betono, gipso, keramikos, molio, smėlio, natūralaus akmens, dirbtinio akmens, medžio, plastiko ar sintetinių medžiagų; konstrukcijos, stovai, užtvaros; natūralūs arba sintetiniai nemetaliniai paviršiaus dangalai statybai, plokščių arba juostų (termiškai klijuojamų) pavidalu; stiklo blokai statybai, stiklinės statybinės plytos, stiklinės čerpės, stiklo plokštės, stikliniai statybiniai skydai“;

– 21 klasė: „Namų ūkio ar virtuvės reikmenys ir indai; šukos ir kempinės; šepečiai (išskyrus teptukus); šepečių gamybos medžiagos; valymo reikmenys; metaliniai raizginiai šveistukai; neapdorotas arba pusiau apdorotas stiklas (išskyrus statybinį stiklą); stiklo dirbiniai, porcelianas ir fajansas, nepriskiriami prie kitų klasių; indai, puodai, sausainių dėžutės, stiklinės, puodeliai, padėklai, kiaušinių laikikliai, kavos puodeliai, keptuvės, grafinai, pyragų formos, arbatinukai, stalo indai (išskyrus peilius, šakutes ir šaukštus) iš stiklo ir porceliano, t. y. dubenys, puodeliai, lėkštės, druskinės ir pipirinės, padažinės, ąsočiai ir vazos; statulėlės, statulos ir meno dirbiniai iš stiklo ir porceliano“;

– 35 klasė: „Reklama; komercinių reikalų tvarkymas; verslo vadyba; biuro darbas; rankinių įrankių, apšvietimo, šildymo, garų gamybos, virimo, šaldymo, džiovinimo, vėdinimo, vandens tiekimo prietaisų ir sanitarinės įrangos, statybinių medžiagų, ne metalinių statybinių vamzdžių, ne metalinių transportuojamų konstrukcijų, ne metalinių paminklų, namų ūkio ar virtuvės reikmenų ir indų, stiklo, porceliano ir fajanso dirbinių surinkimas (išskyrus jų transportavimą) trečiųjų šalių užsakymu, kad klientai galėtų lengvai rasti ir įsigyti šiuos produktus; visos minėtos paslaugos gali būti teikiamos mažmeninės prekybos parduotuvėse, didmeninės prekybos vietose, per prekybos paštu katalogus arba elektroninėmis priemonėmis, pavyzdžiui, interneto svetainėse arba per teleparduotuves“;

– 37 klasė: „Statyba; remontas; montavimo paslaugos; statybos paslaugos; statyba, remontas ir restauravimas“;

– 39 klasė: „Transportas; prekių pakavimas ir sandėliavimas; kelionių organizavimas; transporto tarpininkavimo agentūrų paslaugos, susijusios su turistinių ekskursijų organizavimu, krovinių vežimo tarpininkavimo agentūrų paslaugos, laivų agentūrų paslaugos, susijusios su krovinių gabenimu laivais, turizmo biurų paslaugos, susijusios su turizmo agentūrų paslaugomis ir gidų paslaugomis, transporto, kelionių ir kelionės bilietų rezervavimo paslaugos, kelionių organizavimo paslaugos“.

4 2022 m. gruodžio 8 d. *Olav GmbH* – kita procedūros Apeliacinėje taryboje šalis – pateikė prašymą panaikinti 2 punkte nurodyto prekių ženklo registraciją visoms prekėms ir paslaugoms, kurioms jis buvo įregistruotas, remdamasi 2017 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2017/1001 dėl Europos Sąjungos prekių ženklo (OL L 154, 2017, p. 1) 58 straipsnio 1 dalies a punktu, nes, jos teigimu, šis prekių ženklas penkerius metus iš eilės nebuvo naudojamas iš tikrųjų.

5 2023 m. lapkričio 28 d. sprendimu Anuliavimo skyrius iš dalies patenkino prašymą ir panaikino ginčijamo prekių ženklo registraciją visoms šio sprendimo 3 punkte nurodytoms prekėms, išskyrus priskirtus prie 21 klasės: „namų ūkio ar virtuvės indai; stiklo dirbiniai, nepriskiriami prie kitų klasių; indai, puodai, sausainių dėžutės, stiklinės, puodeliai, kavos puodeliai, grafinai, stalo indai (išskyrus peilius, šakutes ir šaukštus) iš stiklo, t. y. dubenys, puodeliai, lėkštės, ąsočiai“.

6 2024 m. sausio 28 d. *Olav GmbH*, remdamasi Reglamento Nr. 2017/1001 66–71 straipsniais, pateikė EUIPO apeliaciją dėl Anuliavimo skyriaus sprendimo, kiek juo ginčijamo prekių ženklo registracija nebuvo panaikinta šio sprendimo 5 punkte nurodytoms prekėms.

7 Skundžiamu sprendimu apeliacinė taryba panaikino Anuliavimo skyriaus sprendimą, nes iš esmės padarė išvadą, kad ieškovės pateikti įrodymai nesiekė reikalaujamo įrodomosios galios standarto, leidžiančio patvirtinti ginčijamo prekių ženklo naudojimo apimtį, ir kad ieškovei nepateikus papildomų paaiškinimų ir nenurodžius kryžminių sąsajų buvo neįmanoma pripažinti pateiktų įrodymų tvirtais, objektyviais ir pakankamais.

Šalių reikalavimai

8 Ieškovė Bendrojo Teismo iš esmės prašo:

– panaikinti skundžiamą sprendimą, kiek juo buvo patenkintas prašymas panaikinti registraciją visoms 21 klasės prekėms, kurioms įregistruotas ginčijamas prekių ženklas;

– priteisti iš EUIPO bylinėjimosi išlaidas;

– priteisti iš *Olav GmbH* bylinėjimosi išlaidas.

9 EUIPO Bendrojo Teismo prašo panaikinti skundžiamą sprendimą.

10 Per teismo posėdį ieškovė papildė savo reikalavimus ir paprašė Bendrojo Teismo pakeisti skundžiamą sprendimą, jei būtų atsisakyta jį panaikinti.

11 Be to, per teismo posėdį ieškovė pareiškė atsisakanti reikalavimo priteisti iš *Olav GmbH* bylinėjimosi išlaidas, nes ši nedalyvavo procese Bendrajame Teisme; apie tai buvo pažymėta teismo posėdžio protokole.

Dėl teisės

Dėl kai kurių reikalavimų priimtinumo

Dėl ieškovės reikalavimo pakeisti skundžiamą sprendimą priimtinumo

12 Per teismo posėdį ieškovė pateikė Bendrajam Teismui papildomą reikalavimą pakeisti skundžiamą sprendimą, jei būtų atsisakyta jį panaikinti. Ieškovė iš esmės prašo Bendrojo Teismo konstatuoti, kaip tai padarė Anuliavimo skyrius, kad, remiantis ikiteisminėje stadijoje pateiktais įrodymais, ginčijamas prekių ženklas buvo naudojamas iš tikrųjų.

13 Pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 21 straipsnį, taikomą procesui Bendrajame Teisme pagal to paties statuto 53 straipsnio pirmą pastraipą, ir Bendrojo Teismo procedūros reglamento 76 straipsnį ieškinyje, be kita ko, turi būti nurodytas ginčo dalykas ir ieškovo reikalavimai. Reikalavimai turi būti išdėstyti aiškiai ir nedviprasmiškai, antraip kyla pavojus, kad Bendrasis Teismas priims sprendimą *infra petita* arba *ultra petita* ir kad bus pažeistos atsakovo teisės (šiuo klausimu ir pagal analogiją žr. 2015 m. spalio 21 d. Sprendimo *Petco Animal Supplies Stores / VRDT – Gutiérrez Ariza (PETCO)*, T-664/13, EU:T:2015:791, 24 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Be to, pirmą kartą per teismo posėdį pateikti nauji reikalavimai negali būti priimtini, nes priešingu atveju atsakovas neturėtų galimybės paruošti savo atsakymo ir taip būtų pažeidžiamos teisės į gynybą (šiuo klausimu žr. 2005 m. kovo 17 d. Sprendimo *Komisija / AMI Semiconductor Belgium ir kt.*, C-294/02, EU:C:2005:172, 75 punktą ir 2021 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *ADR Center / Komisija*, T-364/15, nepaskelbtas Rink., EU:T:2021:593, 65 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

14 Taigi galima atsižvelgti tik į reikalavimus, suformuluotus ieškinyje, o ieškinio pagrįstumas turi būti nagrinėjamas atsižvelgiant tik į jame pateiktus reikalavimus. Pagal Procedūros reglamento 84 straipsnio 1 dalį leidžiama pateikti naujus pagrindus, jei jie pagrindžiami teisinėmis ir faktinėmis aplinkybėmis, kurios tapo žinomos vykstant procesui. Iš jurisprudencijos matyti, kad ši sąlyga *a fortiori* taikoma bet kokiam reikalavimų pakeitimui ir kad nesant teisinių ir faktinių aplinkybių, kurios tapo žinomos per rašytinę proceso dalį, atsižvelgti galima tik į ieškinyje nurodytus reikalavimus (šiuo klausimu žr. 2015 m. spalio 21 d. Sprendimo *PETCO*, T-664/13, EU:T:2015:791, 25 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

15 Nagrinėjamu atveju prašymas pakeisti skundžiamą sprendimą nėra grindžiamas jokiomis naujomis aplinkybėmis, kaip jos suprantamos pagal Procedūros reglamento 84 straipsnio 1 dalį, todėl net jei ieškovė būtų norėjusi atitinkamai pakeisti savo reikalavimus per teismo posėdį, toks pakeitimas neturėtų būti leidžiamas atsižvelgiant į tai, kad nėra naujų teisinių ir faktinių aplinkybių, kurios būtų tapusios žinomos vykstant procesui.

16 Darytina išvada, kad papildomas ieškovės reikalavimas pakeisti skundžiamą sprendimą, pirmą kartą pateiktas per posėdį Bendrajame Teisme, yra nepriimtinas.

Dėl EUIPO reikalavimo, kuriuo ji palaiko ieškovės reikalavimus

17 Savo vieninteliu reikalavimu EUIPO palaiko ieškovės reikalavimą panaikinti skundžiamą sprendimą.

18 Nors EUIPO nėra suteikta teisė pareikšti ieškinį dėl Apeliacinės tarybos sprendimo, vis dėlto ji neprivalo nuolat ginti bet kurio Apeliacinės tarybos priimto ginčijamo sprendimo arba būtinai prašyti atmesti bet kurį dėl tokio sprendimo pareikštą ieškinį. EUIPO niekas netrukdo palaikyti ieškovo reikalavimų arba net nuspręsti pasikliauti Bendrojo Teismo nuomone, pateikiant visus, jos nuomone, tinkamus argumentus, skirtus paaiškinti savo poziciją Bendrajam Teismui. Tačiau ji negali prašyti panaikinti arba pakeisti Apeliacinės tarybos sprendimo tais klausimais, kurie nėra išdėstyti ieškinyje, arba pateikti pagrindus, kurių nėra ieškinyje (žr. 2005 m. spalio 25 d. Sprendimo *Peek & Cloppenburg / VRDT (Cloppenburg)*, T-379/03, EU:T:2005:373, 22 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

19 Nagrinėjamu atveju reikia pažymėti, kad ieškovė priekaištauja Apeliacinei tarybai dėl to, kad ši per registracijos panaikinimo procedūrą iš esmės nustatė tokį aukštą įrodymų standartą, kad jis tapo labai dideliu ir nepraktišku suvaržymu, trukdančiu įrodyti ginčijamo prekių ženklo naudojimą iš tikrųjų. Be to, ieškovės teigimu, Apeliacinė taryba padarė vertinimo klaidą, nes nusprendė, kad nurodyto prekių ženklo naudojimo apimties įrodymai buvo nepakankami, kad šis naudojimas būtų pripažintas tikru.

20 EUIPO iš esmės palaiko ieškovės argumentus ir kritikuoja Apeliacinę tarybą dėl to, kad specifinėmis nagrinėjamo atvejo faktinėmis aplinkybėmis ši nustatė nepagrįstą įrodymų standartą, todėl, jos nuomone, skundžiamą sprendimą reikia panaikinti.

21 Darytina išvada, kad vienintelis EUIPO reikalavimas, kuriuo ji palaiko ieškovės reikalavimą dėl panaikinimo, turi būti pripažintas priimtinu tiek, kiek šis reikalavimas ir jį pagrindžiantys argumentai neperžengia ieškovės pateiktų reikalavimų ir pagrindų ribų.

Dėl esmės

22 Ieškovė remiasi vieninteliu pagrindu, susijusiu su Reglamento Nr. 2017/1001 58 straipsnio 1 ir 2 dalių pažeidimu. Iš esmės ji priekaištauja Apeliacinei tarybai dėl to, kad ši pripažino ginčijamo prekių ženklo naudojimo apimtį neįrodyta, atsižvelgdama į pateiktų įrodymų silpną įrodomąją galią, ir sukritikavo ieškovę nepateikus papildomų paaiškinimų bei nenurodžius pakankamai detalių kryžminių sąsajų tarp visų argumentams pagrįsti pateiktų įrodymų.

23 EUIPO taip pat teigia, kad Apeliacinė taryba nustatė ieškovei nepagrįstą įrodinėjimo pareigą.

24 Vis dėlto, EUIPO remiasi ieškinio 41 ir 42 punktuose pateiktų ieškovės įrodymų ir argumentų nepriimtinumu, nes, anot jos, jie pirmą kartą buvo pateikti Bendrajame Teisme.

25 Nagrinėjamu atveju, siekdama įrodyti, kad ginčijamas prekių ženklas buvo naudojamas iš tikrųjų, ieškovė pateikė šiuos įrodymus:

– interneto svetainės *company.lav.com.tr* vaizdo kopiją, darytą 2023 m. balandžio mėn. (1 priedas);

– nuotraukas be datų, vaizduojančias šio sprendimo 5 punkte nurodytų prekyboje esančių prekių pakuotes (2 priedas);

– 2023 m. balandžio mėn. darytą interneto svetainės *company.lav.com.tr* vaizdo kopiją, kurioje yra nuorodų į įvairias publikacijas skirtingose žiniasklaidos priemonėse (3 priedas);

– 2017–2022 m. sąskaitas faktūras, pakuočių sąrašus ir kitus prekybos dokumentus (4–9 priedai);

– du 2014 m. ir 2023 m. prekių katalogus su žymeniu „lav“ (10 ir 11 priedai);

– ištrauką iš 2014 m. balandžio 10 d. Turkijos įmonių registro pažymos dėl teisės subjekto, kuris yra ieškovė šioje byloje, susijungimo su *Gürallar YAPI Malzemeleri Ve Kimya Sanayii Anonim Sirketi* (12 priedas).

26 Ieškovė teigia, pirma, kad skundžiamo sprendimo 70 ir 71 punktuose nurodyti prieštaringi motyvai, nes, viena vertus, Apeliacinė taryba pripažino, kad ieškovė ir jos teisinė pirmtakė, kuriai priklausė ginčijamas prekių ženklas, vykdė veiklą stiklo pramonėje, eksportavo kai kurias iš nagrinėjamų prekių į 140 šalių, įskaitant Ispaniją ir Prancūziją, ir turėjo rinkodaros ir prekybos biurą Italijoje, o, kita vertus, to paties sprendimo 72 punkte padarė išvadą, kad vienintelė aiški nuoroda į svarbią teritoriją buvo susijusi su Turkija. Be to, ieškovės teigimu, 10 ir 11 prieduose pateiktuose kataloguose yra įrašų ispanų ir prancūzų kalbomis, o išimtinai anglų ir turkų kalbų vartojimas kataloguose paaiškinamas tuo, kad egzistavo vienintelė tarptautiniam platinimui skirta jų versija.

27 Antra, ieškovė iš esmės teigia, kad 4–9 prieduose pateikti dokumentai yra muitinės dokumentai, kuriuose ginčijamo prekių ženklo naudojimas atspindėtas per elementą „lav“, nurodytą dokumentuose, skirtuose visoje Europos Sąjungoje įsisteigusioms bendrovėms. Ji taip pat nurodo, kad visose sąskaitose faktūrose yra bendra nuoroda į ginčijamu prekių ženklu žymimas prekes, atpažįstama iš vienodos teksto struktūros, kurią sudaro didžiosios raidės „LV“, po jų dedamas brūkšnelis ir nuoroda į konkrečią prekę.

28 Trečia, ieškovė nurodo bendrą 2 919 skaičių eilučių su nuoroda LV sąskaitose faktūrose, susijusiose su ginčijamu prekių ženklu žymimų prekių pardavimu; jos išrašytos per visą bylai reikšmingą laikotarpį ir bendra jų suma viršija 6,485 mln. EUR.

29 Ketvirta, ieškovės teigimu, Apeliacinė taryba iš esmės padarė vertinimo klaidą, nes skundžiamo sprendimo 76 punkte nusprendė, kad pateiktomis sąskaitomis faktūromis nebuvo įrodyta, jog ginčijamu prekių ženklu žymimos prekės kada nors buvo parduodamos Europos Sąjungos parduotuvėse ir, *a fortiori*, perkamos galutinių vartotojų, be to, buvo sunku nustatyti, kada tariamai „į Europą“ išgabentos prekės faktiškai buvo parduotos kurioje nors mažmeninės prekybos

parduotuvėje. Anot ieškovės, Apeliacinė taryba taip pat padarė teisės klaidą, nes pirmą kartą ikiteisminiame etape nusprendė, kad ieškovė turėjo įrodyti nagrinėjamų prekių pardavimą tiesiogiai galutiniams vartotojams.

30 Penkta, ieškovė ginčija skundžiamo sprendimo 82–84 punktuose pateiktus Apeliacinės tarybos vertinimus, kad nors sąskaitoje faktūroje nurodyti prekių kodai ir aprašymai iš esmės galėjo būti susieti su prekėmis iš katalogo, kuriomis prekiauta žymint jas prekių ženklu, kurio naudojimą iš tikrųjų reikėjo įrodyti, tačiau pati situacija buvo hipotetinė ir akivaizdžiai neprilygo reikalaujamam rimtam ir objektyviam faktinio ir pakankamo naudojimo iš tikrųjų įrodymui.

31 Anot ieškovės, neprotinga įpareigoti ją įrodyti ryšį tarp kiekvienos iš sąskaitose faktūrose nustatytų 2 919 eilučių, kuriose minimos ginčijamu prekių ženklu žymimos prekės, ir kataloguose pateiktų nuorodų ir nuotraukų. Ieškovė taip pat teigia, kad yra prekių aprašymai, susiję su 4–9 prieduose pateiktuose pakuočių sąrašuose esančiomis nuorodomis. Tokia pareiga būtų labai didelis ir nepraktiškas suvaržymas. Be to, ieškovė iš esmės nurodo, kad Apeliacinė taryba neturėjo jokios priežasties netikrinti Anuliavimo skyriaus nustatytų kryžminių sąsajų ir pati nenustatyti šių sąsajų per savo analizę.

32 Šešta, dėl ginčijamo prekių ženklo naudojimo apimties ieškovė mano, kad tarp 4–9 prieduose pateiktų įrodymų buvo daug sąskaitų faktūrų, kurių savaime pakako įrodyti didelį parduotų prekių kiekį, o kartu nurodyto prekių ženklo naudojimo apimtį.

33 Kalbant konkrečiau, ieškovė teigia, kad bendras parduotų prekių kiekis matyti iš sąskaitų faktūrų, išrašytų atitinkamoje teritorijoje įsisteigusiems adresatams, ir tai patvirtina pateikti pakavimo sąrašai ir muitinės dokumentai. Be to, anot ieškovės, sąskaitose faktūrose nurodytos sumos eurais susijusios su prekėmis, turinčiomis žymą „lav“.

34 EUIPO teigia, pirma, kad, priešingai nei mano ieškovė, Apeliacinė taryba nepadarė vertinimo klaidos, susijusios su sąskaitų faktūrų adresatais, ir kad Apeliacinė taryba iš esmės neteigė, jog naudojimas turi būti nukreiptas į galutinius vartotojus, kad būtų pripažintas išoriniu.

35 Antra, dėl įrodinėjimo pareigos ir standarto EUIPO pažymi, kad Apeliacinė taryba pripažino: pirma, skundžiamo sprendimo 35 ir 36 punktuose – kad 4–9 prieduose pateikti dokumentai daugiausia buvo aiškūs ir juose buvo prekių kodų ir nuorodų į ginčijamą prekių ženklą, antra, skundžiamo sprendimo 49 ir 50 punktuose – kad iš sąskaitų faktūrų ir prekybos dokumentų buvo matyti, kad prekės buvo parduotos paties prekių ženklo savininko ar jo sutikimu įvairiems subjektams skirtingose Sąjungos valstybėse narėse, todėl pateiktuose įrodymuose buvo pakankamai informacijos apie nagrinėjamo naudojimo teritorinę aprėptį, trečia, skundžiamo sprendimo 53 punkte – kad ginčijamas prekių ženklas buvo matomas sąskaitose faktūrose ir prekybos dokumentuose esančiuose prekių pavadinimuose, kataloguose ir ieškovės interneto svetainės vaizdo ekrane kopijose, o šio prekių ženklo naudojimas buvo viešas, nukreiptas į išorę ir akivaizdus esamiems ir potencialiems prekių pirkėjams, ketvirta, skundžiamo sprendimo 64 punkte – kad pateikti katalogai patvirtino ginčijamo prekių ženklo naudojimą įvairioms juose nurodytoms prekėms.

36 Trečia, EUIPO konstatavo, kad skundžiamo sprendimo 83, 84 ir 87 punktuose Apeliacinė taryba nustatė priešingai, kad ieškovė neįrodė ginčijamo prekių ženklo naudojimo apimties, nes nepateikė paaiškinimų ar įrodymų, leidžiančių nustatyti aiškų ryšį tarp įvairiose sąskaitose faktūrose nurodytų konkrečių prekių ir likusių dokumentų, įskaitant prekių kodus. Be to, EUIPO

pažymi, kad Apeliacinė taryba laikėsi nuomonės, kad kryžminės nuorodos galėjo suteikti sąskaitoms faktūroms reikiamos įrodomosios galios, kurios trūko ieškovės paaiškinimams, ir kad Anuliavimo skyrius savo sprendimą priėmė remdamasis vien tikimybėmis ir prielaidomis.

37 Šiuo klausimu EUIPO, kaip ir ieškovė, nurodo, kad Bendrasis Teismas jau yra patvirtinęs, jog prekių kodų, nurodytų prekių nuotraukose ir kataloguose, kruopštus palyginimas su sąskaitose faktūrose esančiais kodais nėra tiesiog tikimybės vertinimas ar paprasta prielaida, bet apima racionalų ir loginį procesą, vykstantį vertinant naudojimą iš tikrųjų (šiuo klausimu žr. 2024 m. liepos 17 d. Sprendimo *W. B. Studio / EUIPO – E.Land Italy (BF BELFE)*, T-54/23, nepaskelbtas Rink., EU:T:2024:481, 60 ir 61 punktus). Be to, EUIPO pažymi, kad skundžiamo sprendimo 79, 80, 82 ir 83 punktuose Apeliacinė taryba pripažino Anuliavimo skyriaus atliktą darbą ir patvirtino, kad dokumentuose esantis prekių aprašymas apima nuorodas į ginčijamą prekių ženklą. Šios nuorodos tariamai taip pat apima glaustą prekių aprašymą, o tai leidžia identifikuoti sąskaitose faktūrose septynis prekių kodus, kuriuos galima susieti su prekėmis iš katalogų, remiantis Anuliavimo skyriui ir Apeliacinei tarybai pateiktais ieškovės paaiškinimais. Iš tiesų, 2023 m. balandžio 14 d. pastabose dėl naudojimo įrodymų ir 2024 m. gegužės 22 d. atsiliepime į apeliaciją ieškovė paaiškino, kad 10 priede pateikto katalogo 122–127 puslapiuose esantys referenciniai numeriai kryžminėmis nuorodomis gali būti susieti su sąskaitomis faktūromis. Ji taip pat pateikė kataloge išvardytų ir nuotraukose esančių prekių sąrašą.

38 Ketvirta, šiomis aplinkybėmis, EUIPO nuomone, ieškovei nėra jokio poreikio pateikti papildomų paaiškinimų, kad susietų kiekvieną sąskaitose faktūrose nurodytą prekę su jų katalogais, todėl konkrečioje šios bylos situacijoje Apeliacinė taryba nustatė nepagrįstą įrodinėjimo pareigą, kaip tai suprantama pagal Reglamentą 2017/1001 ir 2022 m. spalio 19 d. Sprendimo *Louis Vuitton Malletier / EUIPO – Wisniewski (Languoto rašto motyvo vaizdas II)* (T-275/21, nepaskelbtas Rink., EU:T:2022:654) 31 punktą.

39 Dėl šių priežasčių EUIPO nusprendė neteikti atsiliepimo į kitus ieškovės argumentus ir prašo panaikinti skundžiamą sprendimą.

40 Iš Reglamento Nr. 2017/1001 18 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos ir 58 straipsnio 1 dalies a punkto matyti, kad ES prekių ženklo savininko teisės paskelbiamos panaikintomis padavus EUIPO prašymą, jeigu penkerius metus iš eilės prekių ženklas Sąjungoje nebuvo iš tikrųjų naudojamas prekėms arba paslaugoms, kurioms jis įregistruotas, žymėti ir nėra rimtų priežasčių jo nenaudoti.

41 Kiek tai susiję su naudojimo iš tikrųjų vertinimu, 2018 m. kovo 5 d. Komisijos deleguotojo reglamento (ES) 2018/625, kuriuo papildomas Reglamentas 2017/1001 ir panaikinamas Deleguotasis reglamentas (ES) 2017/1430 (OL L 104, 2018, p. 1), 10 straipsnio 3 dalis *mutatis mutandis* taikoma registracijos panaikinimo procedūroms, remiantis to paties reglamento 19 straipsnio 1 dalimi. Nurodyto deleguotojo reglamento 10 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad naudojimo įrodymai turi būti susiję su ginčijamo prekių ženklo naudojimo vieta, laiku, apimtimi ir pobūdžiu.

42 Be to, remiantis Deleguotojo reglamento 2018/625 10 straipsnio 4 dalimi, naudojimo iš tikrųjų įrodymai apribojami taip, kad būtų teikiami tik patvirtinamieji dokumentai ir daiktai, kaip antai pakuotės, etiketės, kainoraščiai, katalogai, sąskaitos faktūros, nuotraukos, skelbimai laikraščiuose ir Reglamento 2017/1001 97 straipsnio 1 dalies f punkte nurodyti raštiški pareiškimai.

43 Vykstant prekių ženklo registracijos panaikinimo procedūrai, iš esmės prekių ženklo savininkas turi įrodyti šio ženklo naudojimą iš tikrųjų (žr. 2019 m. sausio 23 d. Sprendimo *Klement / EUIPO*, C-698/17 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2019:48, 57 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

44 Prekių ženklo naudojimas iš tikrųjų negali būti įrodytas remiantis tikimybėmis ar prielaidomis, tačiau turi būti grindžiamas konkrečiais ir objektyviais įrodymais, patvirtinančiais, kad atitinkamoje rinkoje prekių ženklas buvo iš tikrųjų ir pakankamai naudojamas. Taigi reikia atlikti visapusį vertinimą, kai atsižvelgiama į visus svarbius konkretaus atvejo veiksnius, reiškiantį, jog tarp veiksnių, į kuriuos atsižvelgiama, egzistuoja tam tikra tarpusavio priklausomybė (žr. 2020 m. liepos 8 d. Sprendimo *Euroapotheca / EUIPO – General Nutrition Investment (GNC LIVE WELL)*, T-686/19, nepaskelbtas Rink., EU:T:2020:320, 35 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

45 Nereikalaujama, kad kiekviename įrodyme būtų informacijos apie visus keturis aspektus, dėl kurių turi būti pateikta naudojimo iš tikrųjų įrodymų, būtent dėl naudojimo vietos, laiko, pobūdžio ir apimties. Įrodymų visuma gali leisti nustatyti įrodytinus faktus, net jeigu kiekvienas iš šių įrodymų atskirai negalėtų įrodyti šių faktų teisingumo (žr. 2019 m. kovo 5 d. Sprendimo *Meblo Trade / EUIPO – Meblo Int (MEBLO)*, T-263/18, nepaskelbtas Rink., EU:T:2019:134, 84 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Be to, klausimas, ar prekių ženklas buvo naudojamas iš tikrųjų, turi būti išnagrinėtas bendrai, atsižvelgiant į visą turimą informaciją. Taigi, reikia ne atskirai nagrinėti kiekvieną iš įrodymų, bet analizuoti juos kartu, siekiant nustatyti labiausiai tikėtiną ir darnią jų reikšmę (žr. 2013 m. lapkričio 21 d. Sprendimo *Recaro / OHMI – Certino Mode (RECARO)*, T-524/12, nepaskelbtas Rink., EU:T:2013:604, 31 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

46 Pirmiausia pažymėtina, kad, kaip buvo patvirtinta per teismo posėdį, kadangi šioje byloje neabejojama dėl ginčijamo prekių ženklo naudojimo trukmės, vietos ir pobūdžio, reikia nagrinėti šalių pateiktus įrodymus ir argumentus, susijusius su naudojimo iš tikrųjų apimtimi ir prekių ženklo savininkui tenkančia pareiga įrodyti šį naudojimą.

47 Šiomis aplinkybėmis reikia priminti, pirma, kad ir šalys sutaria, ir iš skundžiamo sprendimo 6 ir 40 punktų matyti, kad, vertinant ginčijamo prekių ženklo naudojimo trukmę, svarbus laikotarpis buvo nuo 2017 m. gruodžio 8 d. iki 2022 m. gruodžio 7 d.

48 Antra, iš skundžiamo sprendimo 49 ir 50 punktų matyti, kad ieškovės, įsteigtos už Sąjungos ribų, t. y. Turkijoje, pateiktais įrodymais patvirtinama, kad jos prekes ji pati ar kiti platintojai jos sutikimu pardavinėjo įvairiems subjektams, įsteigtiems keliose Sąjungos valstybėse narėse, be kita ko, Vokietijoje, Austrijoje, Belgijoje, Bulgarijoje, Kroatijoje, Danijoje, Ispanijoje, Airijoje, Italijoje, Graikijoje, Vengrijoje, Lietuvoje, Maltoje, Nyderlanduose, Lenkijoje, Čekijos Respublikoje, Rumunijoje, Slovakijoje ir Švedijoje, ir kad sąskaitose faktūrose ir įvairiuose prekybos dokumentuose nurodyta valiuta dažniausiai buvo euras.

49 Trečia, kiek tai susiję su ginčijamo prekių ženklo naudojimo pobūdžiu, iš skundžiamo sprendimo 51–64 punktų matyti, kad įrodymuose buvo pakankamai to prekių ženklo naudojimo pavyzdžių, kad būtų galima daryti išvadą, jog jis buvo naudojamas prekėms kaip jų komercinės kilmės nuoroda.

50 Ketvirta, skundžiamo sprendimo 51–53 punktuose Apeliacinė taryba nurodė, kad ginčijamas prekių ženklas kaip toks buvo naudojamas prekyboje, be kita ko, todėl, kad jo naudojimas buvo viešas, nukreiptas į išorę ir akivaizdus esamiems ir potencialiems nagrinėjamų prekių pirkėjams Sąjungos teritorijoje. Kalbant konkrečiau, Apeliacinė taryba padarė išvadą, kad buvo pakankamai

įrodytas akivaizdus ryšys tarp, pirma, nurodyto naudojimo kaip komercinės kilmės nuorodos bei reklamos priemonės ir, antra, prie 21 klasės priskirtų atitinkamų prekių, dėl kurių pateikta apeliacija.

51 Be to, penkta, skundžiamo sprendimo 54–62 punktuose Apeliacinė taryba pripažino, kad ieškovės pateikti įrodymai iš esmės patvirtino žymens naudojimą tokiu pavidalu, kokiu jis buvo registruotas.

52 Vis dėlto dėl ginčijamo prekių ženklo naudojimo apimties Apeliacinė taryba, skirtingai nei Anuliavimo skyrius, nusprendė negalinti, remdamasi įrodymų visuma, daryti išvados, kad šio prekių ženklo naudojimas iš tikrųjų buvo pakankamai įrodytas apeliacijoje nurodytoms atitinkamoms prekėms, ir kad, be to, toks naudojimas negali būti įrodytas remiantis tik tikimybėmis ir prielaidomis.

53 Šiuo klausimu, pirma, dėl 10 ir 11 prieduose pateiktų katalogų Apeliacinė taryba skundžiamo sprendimo 71–73 punktuose nurodė, kad jie pateikti anglų ir turkų kalbomis, susiję su 2014 ir 2023 m. ir juose ginčijamas prekių ženklas buvo aiškiai rodomas kaip žodinis prekių ženklas ar vaizdinis žymuo, susijęs su įvairiais stiklo gaminiais, tačiau nebuvo galima daryti jokios išvados apie tokio naudojimo apimtį, nes buvo sunku nustatyti, kur buvo atspausdinti ar išleisti šie katalogai, arba apie jų platinimo teritoriją ir būdą. Be to, Apeliacinė taryba padarė išvadą, kad katalogai – ne įrodymas, jog bylai svarbiu laikotarpiu nagrinėjamomis prekėmis buvo faktiškai prekiaujama atitinkamoje teritorijoje žymint juos ginčijamu prekių ženklu. Šiuo aspektu Apeliacinė taryba taip pat sukritikavo ieškovę dėl to, kad ši nepateikė papildomos informacijos.

54 Antra, Apeliacinės tarybos nuomone, pagrindiniai ieškovės pateikti įrodymai buvo 4–9 prieduose esančios sąskaitos faktūros ir prekybos dokumentai, rodantys tikrąsias nagrinėjamų prekių pardavimų apimtis. Vis dėlto ji nusprendė, kad šie dokumentai neturėjo reikiamos įrodomosios galios, nes iš esmės buvo neįmanoma nustatyti konkrečių prekių, kurioms buvo taikomi įvairūs prekių kodai, bei prekybos jomis apimties, pardavimų dažnumo ir trukmės, be to, šios sąskaitos faktūros neįrodė, kad ginčijamu prekių ženklu tariamai pažymėtos prekės kada nors buvo parduodamos parduotuvėse Sąjungoje ir, *a fortiori*, perkamos galutinių vartotojų. Be to, Apeliacinė taryba priekaištavo ieškovei dėl to, kad ši nepateikė sąskaitų faktūrų dėl prekių pardavimo vietos platintojams ar galutiniams vartotojams, nuotraukų, vaizduojančių geros kokybės prekes mažmeninės prekybos parduotuvėse Sąjungos teritorijoje, arba katalogų bei kitos reklaminės medžiagos, įrodančios vartotojams Sąjungoje skirtą naudojimą.

55 Šiuo aspektu, trečia, skundžiamo sprendimo 83 punkte Apeliacinė taryba, ignoruodama Anuliavimo skyriaus atliktą sąsajų paiešką, iš esmės nurodė, kad ieškovė nepateikė daugiau detalių apie sąskaitų faktūrų turinį ir jose nurodytas konkrečias prekes. Dėl šios priežasties Apeliacinė taryba nusprendė, kad ieškovė nesugebėjo įrodyti, jog yra aiškus, išreikštas ir patvirtintas ryšys, leidžiantis suprasti, su kokiomis katalogų prekėmis buvo susiję kodai, ir kad remiantis šiais kodais nebuvo įmanoma nustatyti, apie kokias konkrečias prekes kalbama ir kokia jų naudojimo apimtis. Anot Apeliacinės tarybos, nesant tokių paaiškinimų pasikeitė ir susilpnėjo sąskaitų faktūrų įrodomoji galia. Skundžiamo sprendimo 84 punkte ji taip pat nurodė, jog visų pateiktų įrodymų nepakako, kad susidarytų tvirtų ir objektyvių naudojimo iš tikrųjų įrodymų visuma. Be to, anot Apeliacinės tarybos, visi tie įrodymai neatitiko reikalavimų, keliamų norint įrodyti ginčijamo prekių ženklo naudojimą iš tikrųjų. Dėl šių priežasčių Apeliacinė taryba nusprendė esanti, iš esmės, priversta apriboti savo tyrimą, nes, nesant įtikinamų įrodymų, jis negalėjo būti grindžiamas prielaidomis ar tikimybėmis.

56 Galiausiai, ketvirta, skundžiamo sprendimo 85 punkte Apeliacinė taryba papriekaištavo ieškovei, kad ši pateikė labai blogos kokybės dokumentus, kuriuos net buvo sunku skaityti ir suprasti, o to sprendimo 86 punkte – kad pateikė sąskaitų faktūrų, kuriose buvo prekių kodų be nuorodos „lv-“, siejamos su ginčijamu prekių ženklu. Dėl šios priežasties, Apeliacinės tarybos nuomone, bendra sąskaitose faktūrose nurodyta suma atspindėjo ne vien šiuo prekių ženklu pažymėtų prekių pardavimą.

57 Remiantis jurisprudencija ir šio sprendimo 43–45 punktais, net jei įrodymo įrodomoji galia yra ribota, nes, vertinamas atskirai, jis įtikinamai nepatvirtina, ar ir kaip atitinkamos prekės buvo patiektos į rinką, ir nors dėl to šis įrodymas savaime nėra lemiamas, vis dėlto į jį galima atsižvelgti visapusiškai vertinant naudojimą iš tikrųjų. Taip yra, pavyzdžiui, tuomet, kai šis įrodymas patvirtina kitus nagrinėjamu atveju svarbius veiksnius (šiuo klausimu žr. 2014 m. kovo 6 d. Sprendimo *Anapurna / VRDT – Annapurna (ANNAPURNA)*, T-71/13, nepaskelbtas Rink., EU:T:2014:105, 45 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

58 Nagrinėjamu atveju pirmiausia pažymėtina, kad Apeliacinė taryba galėjo nesunkiai ištirti visus ieškovės pateiktus įrodymus ir jų pagrindu motyvuotai nustatė ginčijamo prekių ženklo naudojimo trukmę ir vietą. Kalbant konkrečiau, skundžiamo sprendimo 35 ir 36 punktuose Apeliacinė taryba nurodė, kad dauguma 4–9 prieduose pateiktų dokumentų buvo aiškūs ir juose buvo nurodyti prekių kodai ir ginčijamas prekių ženklas. Be to, Apeliacinė taryba taip pat laikėsi nuomonės, kad pateiktuose dokumentuose esanti esminė informacija buvo aiški ir suprantama, ir dėl to šie dokumentai buvo lengvai suprantami ir pakankami vykstančios procedūros tikslais.

59 Tačiau Apeliacinės tarybos motyvai buvo prieštaringi, nes skundžiamo sprendimo 84–86 punktuose ji kritikavo ieškovę pateikus blogos kokybės įrodymus, kurių nebuvo galima laikyti tvirtais ir objektyviais ginčijamo prekių ženklo naudojimo įrodymais.

60 Antra, skundžiamame sprendime pateikti Apeliacinės tarybos motyvai taip pat buvo prieštaringi, nes jo 72 ir 73 punktuose ji padarė išvadą, kad 10 ir 11 prieduose pateikti katalogai nebuvo įrodymas, jog atitinkamos prekės iš tiesų buvo siūlomos pirkti atitinkamoje teritorijoje, nors prieš tai to paties sprendimo 70 ir 71 punktuose ji, remdamasi nurodytais katalogais, konstatavo, kad ieškovė vykdė veiklą stiklo gaminių pramonėje ir eksportavo savo prekes į 140 šalių, įskaitant Sąjungos valstybes nares, kartu pažymėdama, kad dalis prekių buvo parduodama per Italijoje esantį rinkodaros ir prekybos biurą.

61 Trečia, priešingai, nei teigia EUIPO, iš skundžiamo sprendimo 76 punkto matyti, kad kaip ginčijamo prekių ženklo naudojimo įrodymo Apeliacinė taryba reikalavo bet kokios informacijos, patvirtinančios nagrinėjamų prekių pardavimą galutiniams vartotojams Sąjungos teritorijoje. Pripažinus, kad išorinis prekių ženklo naudojimas, kaip jis suprantamas pagal jurisprudenciją, būtinai reiškia galutiniams vartotojams skirtą naudojimą, į Reglamento Nr. 2017/1001 apsaugos sritį nepatektų prekių ženklai, naudojami tik bendrovių tarpusavio santykiuose. Iš tiesų, suinteresuotąją visuomenę, kuriai skirti prekių ženklai, sudaro ne tik galutiniai vartotojai, bet ir ekspertai, pramoniniai klientai ir kiti profesionalūs vartotojai (žr. 2023 m. kovo 1 d. Sprendimo *Worldwide Brands / EUIPO – Wan (CAMEL)*, T-552/21, nepaskelbtas Rink., EU:T:2023:98, 88 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

62 Taigi Apeliacinė taryba padarė teisės klaidą, įpareigojusi ieškovę, įrodinėjant prekių ženklo naudojimą iš tikrųjų, iš esmės pateikti įrodymų apie atitinkamų prekių pardavimą galutiniams vartotojams. Be to, matyti, kad atitinkamų prekių pardavimo galutiniams vartotojams įrodymai nėra svarbūs šioje byloje, todėl ieškinio 41 ir 42 punktuose ieškovės nurodytą informaciją ir argumentus reikia atmesti, nesant pagrindo nagrinėti jų priimtinumo.

63 Ketvirta, primintina, kad skundžiamo sprendimo 88 punkte Apeliacinė taryba padarė išvadą, jog byloje esančių įrodymų, net vertinant jų visumą, nepakako, kad būtų galima daryti išvadą apie ginčijamo prekių ženklo naudojimo atitinkamoms prekėms apimtį.

64 Šiuo klausimu, pirma, pažymėtina, kad 10 ir 11 priedai, žinoma, negali aiškiai ir nedviprasmiškai patvirtinti ginčijamo prekių ženklo naudojimo atitinkamoje teritorijoje bylai svarbiu laikotarpiu. Vis dėlto, remiantis jurisprudencija, reikia manyti, jog kadangi prekės komercinio gyvavimo trukmė paprastai apima atitinkamą laikotarpį, o naudojimo tęstinumas yra vienas iš veiksnių, į kuriuos reikia atsižvelgti norint nustatyti, kad naudojama objektyviai siekiant sukurti ar išlaikyti rinkos dalį, su reikšmingu laikotarpiu nesusiję įrodymai irgi svarbūs ir į juos turi būti atsižvelgta bei juos reikia įvertinti kartu su kita informacija, nes jie gali patvirtinti faktinį ir rimtą prekių ženklo naudojimą prekyboje (žr. 2015 m. birželio 16 d. Sprendimo *Polytetra / OHMI – EI du Pont de Nemours (POLYTETRAFLON)*, T-660/11, EU:T:2015:387, 54 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

65 Nagrinėjamu atveju, kaip Apeliacinė taryba teisingai pažymėjo skundžiamo sprendimo 53 punkte, 10 ir 11 priedai patvirtina akivaizdų ir į išorę nukreiptą ginčijamo prekių ženklo naudojimą prekybos veikloje laikotarpiu nuo 2014 m. iki 2023 m., kuris yra ilgesnis už bylai svarbų laikotarpį, o tai svarbus veiksnys vertinant naudojimo apimtį nagrinėjamomis aplinkybėmis. Darytina išvada, kad Apeliacinė taryba padarė vertinimo klaidą, nes vertindama naudojimo apimtį pagrįstai ir bendrai neišnagrinėjo 10 ir 11 priedų kartu su visomis svarbiomis nuorodomis ir informacija, esančia 4–9 prieduose.

66 Antra, skundžiamo sprendimo 49 ir 50 punktuose Apeliacinė taryba nurodė, jog iš visų sąskaitų faktūrų ir prekybos dokumentų matyti, kad nagrinėjamos prekės buvo parduotos pačios ieškovės ar jos sutikimu įvairiems subjektams skirtingose Sąjungos valstybėse narėse, ir kad šie įrodymai pateikė pakankamai informacijos apie nagrinėjamo naudojimo teritorinę apimtį. Be to, nurodyto sprendimo 53 punkte Apeliacinė taryba pripažino, kad ginčijamas prekių ženklas buvo matomas sąskaitose faktūrose ir prekybos dokumentuose esančiuose prekių pavadinimuose, kataloguose ir ieškovės interneto svetainės vaizdo ekrane kopijose, ir kad šio prekių ženklo naudojimas buvo viešas, nukreiptas į išorę ir akivaizdus Sąjungos vartotojams. Galiausiai skundžiamo sprendimo 64 punkte Apeliacinė taryba padarė išvadą, kad katalogai patvirtino ginčijamo prekių ženklo naudojimą įvairioms juo žymimoms prekėms.

67 Iš EUIPO bylos medžiagos matyti, kad ieškovė pateikė 902 puslapius sąskaitų faktūrų, susijusių su įvairių ginčijamu prekių ženklu pažymėtų prekių pardavimu, dauguma jose nurodytų pavadinimų buvo aiškiai susiję su ginčijamu prekių ženklu, atsižvelgiant į žymens „lv“ nurodymą atitinkamos prekės kodo priekyje, o kodo atitiktį galima patikrinti 10 ir 11 prieduose pateiktuose kataloguose.

68 Iš tiesų nagrinėjamos bylos aplinkybėmis būtų neprotinga manyti, kad bendrovės parduodamų prekių negalima aiškiai atpažinti pagal gamintojo kataloguose nurodytą jų kodą, nes tariamai buvo neįmanoma nustatyti, kur šie katalogai buvo atspausdinti ir kaip jie buvo platinami atitinkamoje teritorijoje bylai svarbiu laikotarpiu. Be to, kaip matyti iš šio sprendimo 64 punkte

nurodytos jurisprudencijos, tai, kad prekėmis buvo prekiaujama laikotarpiu, kuris yra ilgesnis už bylai svarbų laikotarpį, kaip tik sustiprina argumentus, patvirtinančius ginčijamo prekių ženklo naudojimo apimtį.

69 Trečia, kaip matyti iš šio sprendimo 37 punkte nurodytos jurisprudencijos, taip pat iš suformuotos jurisprudencijos, prekių kodų, nurodytų prekių nuotraukose ir kataloguose, kruopštus palyginimas su sąskaitose faktūrose esančiais kodais nėra tiesiog tikimybės vertinimas ar paprasta prielaida, bet apima racionalų ir loginį procesą, vertinant naudojimą iš tikrųjų (šiuo klausimu žr. 2022 m. balandžio 27 d. Sprendimo *LG Electronics / EUIPO – Anferlux-Electrodomésticos (SmartThinQ)*, T-181/21, nepaskelbtas Rink., EU:T:2022:247, 91 punktą, 2023 m. rugsėjo 6 d. Sprendimo *Weider Germany / EUIPO – Den i Nosht (YIPPIE!)*, T-45/22, nepaskelbtas Rink., EU:T:2023:513, 42 punktą ir 2024 m. liepos 17 d. Sprendimo *W. B. Studio / EUIPO – E.Land Italy (BELFE)*, T-50/23, nepaskelbtas Rink., EU:T:2024:480, 60 ir 61 punktus). Šiuo klausimu ieškovė per teismo posėdį pagristai pažymėjo, kad Apeliacinė taryba ir, *a fortiori*, Anuliavimo skyrius nebūtų viršiję įgaliojimų, jeigu savo iniciatyva arba visapusiškai įvertinę pateiktus įrodymus būtų konstatavę ryšį tarp, pirma, prekių atvaizdo nuotraukose ir kataloguose ir, antra, dėl tų pačių prekių išrašytų sąskaitų faktūrų, remdamiesi atitinkamais prekių kodais, kurie buvo identiški (šiuo klausimu žr. 2024 m. liepos 17 d. Sprendimo *PBF BELFE*, T-54/23, nepaskelbtas Rink, EU:T:2024:481, 61 punktą).

70 Vadinasi, Apeliacinė taryba padarė vertinimo klaidą, nes skundžiamo sprendimo 87 punkte konstatavo, kad Anuliavimo skyrius savo atliktą ginčijamo prekių ženklo naudojimo apimties vertinimą grindė išvadomis, padarytomis remiantis pateiktais įrodymais, visapusiškai nežinodamas jų turinio, taigi – tikimybėmis ir prielaidomis.

71 Kalbant konkrečiai, pirma, iš skundžiamo sprendimo 81 ir 82 punktų ir, antra, iš 2023 m. balandžio 14 d. ieškovės pastabų dėl naudojimo įrodymo 11–13 puslapių bei 2024 m. gegužės 22 d. jos atsiliepimo į apeliaciją 12 ir 13 puslapių matyti, jog ji Anuliavimo skyriui ir Apeliacinei tarybai nurodė ir paaiškino, kad 10 priede pateikto katalogo 122 ir 127 puslapiuose esantys prekių referenciniai numeriai kryžminėmis nuorodomis galėjo būti susieti su sąskaitomis faktūromis, ir pateikė kataloge išvardytų ir nuotraukose esančių prekių sąrašą. Be to, taip pat reikia pažymėti, kad Apeliacinė taryba aiškiai ir pakankamai nemotyvavo, kodėl ji nukrypo nuo Anuliavimo skyriaus vertinimų ir nepripažino jo nustatytų kryžminių sąsajų, leidusių jam, remiantis informacija, kurią jis laikė konkrečia ir esmine, nustatyti ginčijamo prekių ženklo naudojimo apimtį. Taigi Apeliacinė taryba savo sprendime taip pat padarė teisės klaidą.

72 Ketvirta, iš skundžiamo sprendimo 81–83 punktų matyti, kad ieškovės Anuliavimo skyriui ir vėliau Apeliacinei tarybai pateikti paaiškinimai galėjo patvirtinti kelių šio sprendimo 5 punkte nurodytų prekių pardavimą bylai svarbiu laikotarpiu, kurio apimtis ir generuotos pajamos buvo pakankamai didelės, kad įrodytų ginčijamo prekių ženklo tęstinį, veiksmingą ir nuoseklų naudojimą juo žymimoms prekėms, laikantis jurisprudencijos, pagal kurią prekių ženklas naudojamas iš tikrųjų, kaip tai suprantama pagal Reglamento 2017/1001 58 straipsnio 1 dalies a punktą, kai jis naudojamas pagal savo pagrindinę funkciją – užtikrinti prekių ar paslaugų, kurioms registruotas, kilmės tapatybę šių prekių ir paslaugų realizavimo rinkos sukūrimo ar išsaugojimo tikslais, išskyrus simbolinį naudojimą, kurio vienintelis tikslas – išsaugoti prekių ženklo suteikiamas teises (2019 m. liepos 3 d. Sprendimo *Viridis Pharmaceutical / EUIPO*, C-668/17 P, EU:C:2019:557, 38 punktas; pagal analogiją taip pat žr. 2003 m. kovo 11 d. Sprendimo *Ansul*, C-40/01, EU:C:2003:145, 43 punktą).

73 Bet kuriuo atveju iš 4–9 priedų aiškiai matyti, kaip teigia ieškovė, kad ginčijamu prekių ženklu žymimomis prekėmis buvo prekiaujama atitinkamoje teritorijoje 2017–2022 m. Iš tiesų, remiantis ieškovės argumentais, galima konstatuoti, kad sąskaitų faktūrų 2 919 eilutėse yra nuoroda LV, kuri, kaip matyti iš šio sprendimo 67 punkto, susijusi su ieškovės platinamų prekių pardavimais, kurių generuotos pajamos viršija 6,485 mln. EUR per visą bylai svarbų laikotarpį.

74 Be to, skundžiamo sprendimo 72 ir 83 punktuose priekaištaudama ieškovei dėl to, kad ši tariamai tyčia nepateikė papildomos informacijos arba sąmoningai nusprendė neatskleisti daugiau detalių dėl tikslių sąskaitose faktūrose esančių nuorodų, Apeliacinė taryba, kaip matyti iš nurodyto sprendimo 73–85 punktų, ketino įpareigoti ieškovę nustatyti visų 2 919 sąskaitų faktūrų eilučių kryžmines sąsajas su kiekviena atitinkama preke, nurodyta kataloguose. Be to, kaip buvo patvirtinta per teismo posėdį, Apeliacinė taryba nepareikalavo jokios papildomos informacijos ar paaiškinimų, todėl ji negali kritikuoti ieškovės dėl tyčinio atsisakymo įvykdyti tariamai jai tenkančią pareigą pateikti įrodymus ar nurodyti faktus. Apeliacinė taryba pagrįstai galėjo įvertinti ginčijamo prekių ženklo naudojimo apimtį, remdamasi jai pateiktų įrodymų visuma, arba įvairiais požymiais, paaiškėjusiais skirtinguose jos tyrimo etapuose, arba informacija, kurią ieškovė pateikė savo raštuose ir į kurią atsižvelgė Anuliavimo skyrius.

75 Taigi šiomis aplinkybėmis reikia pripažinti, pirma, kad Apeliacinė taryba suklydo pasirinkdama, kokia apimtimi vertinti įrodymus, kuriuos ieškovė pateikė siekdama patvirtinti ginčijamo prekių ženklo naudojimo apimtį, ir, antra, ji ketino nustatyti ieškovei per griežtą reikalavimą dėl įrodymų standarto ir nepagrįstą įrodinėjimo pareigą registracijos panaikinimo dėl nenaudojimo iš tikrųjų procedūroje.

76 Šiuo klausimu, penkta, pažymėtina, kad iš principo ginčijamo prekių ženklo savininkas, o ne EUIPO, veikdamas *ex officio*, turi įrodyti šio prekių ženklo naudojimą iš tikrųjų (2013 m. rugsėjo 26 d. Sprendimo *Centrotherm Systemtechnik / VRDT ir centrotherm Clean Solutions*, C-610/11 P, EU:C:2013:593, 63 punktas). Vis dėlto, kaip priminta šio sprendimo 42 punkte, įrodinėjant naudojimą iš tikrųjų pakanka pateikti patvirtinamuosius dokumentus, kaip antai kainoraščius, katalogus ar sąskaitas faktūras, o tai ir buvo padaryta nagrinėjamu atveju.

77 Be to, remiantis šio sprendimo 44 punkte nurodyta jurisprudencija, prekių ženklo naudojimas iš tikrųjų turi būti grindžiamas konkrečiais ir objektyviais įrodymais, patvirtinančiais, kad atitinkamoje rinkoje prekių ženklas buvo iš tikrųjų ir pakankamai naudojamas. Vis dėlto šis reikalavimas pateikti konkrečius įrodymus negali lemti nepagrįstos ar per didelės įrodinėjimo pareigos ar remtis įrodinėjimo standartais, griežtesniais už sąlygas, nurodytas su Reglamento 2017/1001 18 straipsnio 1 dalimi ir 58 straipsnio 1 dalies a punktu susijusioje jurisprudencijoje.

78 Iš karto reikia atmesti EUIPO argumentus, pateiktus jos atsiliepime į ieškinį ir grindžiamus iš esmės 2022 m. spalio 5 d. Sprendimu *Puma / EUIPO – CMS (CMS Italy)* (T-711/20, nepaskelbtas Rink., EU:T:2022:604), susijusiu su procedūra dėl kenkimo reputacijai, grindžiama Reglamento 2017/1001 8 straipsnio 5 dalimi; ji yra autonominė palyginti su šioje byloje nagrinėjama procedūra ir jos specifiniai reikalavimai negali būti lygiavertiškai taikomi nagrinėjamu atveju.

79 Nagrinėjamu atveju Apeliacinė taryba skundžiamo sprendimo 83 punkte laikėsi labai griežto požiūrio, reikalaudama iš ieškovės nustatyti aiškų ryšį tarp sąskaitose faktūrose nurodytų įvairių kodų ir atitinkamų prekių, kuris būtų „paaiškintas, išreikštas ir patvirtintas“. Registracijos panaikinimo procedūroje, grindžiamoje Reglamento 2017/1001 18 straipsnio 1 dalimi ir

58 straipsnio 1 dalies a punktu, Apeliacinė taryba negali nustatyti įrodinėjimo standarto, viršijančio leistiną ribą, taikomą įrodinėjant tikrąjį ir pakankamą naudojimą, kurį patvirtina pakankama informacija arba visuma požymių, išryškėjusių sąveikaujant įvairiems svarbiems veiksniams, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 44 ir 45 punktuose nurodytą jurisprudenciją.

80 Šešta, reikia priminti, kaip EUIPO nurodė savo atsiliepime (žr. šio sprendimo 38 punktą), kad taikant teisinius reikalavimus, reglamentuojančius įrodinėjimo pareigą, kurią prekių ženklo savininkas turi įvykdyti registracijos panaikinimo procedūroje, kad įrodytų ginčijamo prekių ženklo naudojimą iš tikrųjų, jam neturi būti nustatoma nepagrįsta įrodinėjimo pareiga.

81 Iš tiesų, nustačius nepagrįstą ar per didelę įrodinėjimo pareigą, gali būti pažeista teisė į gerą administravimą, kuri yra bendrųjų Sąjungos teisės principų dalis ir taip pat įtvirtinta Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnyje (pagal analogiją žr. 2022 m. spalio 19 d. Sprendimo *Languoto rašto motyvo vaizdas II*, T-275/21, nepaskelbtas Rink., EU:T:2022:654, 31 punktą; 2024 m. kovo 6 d. Sprendimo *Lidl Stiftung / EUIPO – MHCS (Oranžinės spalvos atspalvis)*, T-652/22, nepaskelbtas Rink., EU:T:2024:152, 87 punktą ir 2025 m. liepos 1 d. Nutarties *Santos / EUIPO (Citrusinių vaisių spaudyklės forma)*, T-668/24, nepaskelbta Rink., EU:T:2025:668, 31 punktą).

82 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, reikia konstatuoti, kad, pirma, kaip matyti iš šio sprendimo 58–60 punktų, Apeliacinė taryba skundžiamame sprendime nurodė kelis prieštaringus motyvus, antra, kaip matyti iš šio sprendimo 67–75 punktų, Apeliacinė taryba padarė kelias vertinimo ir teisės klaidas, nagrinėdama ginčijamo prekių ženklo naudojimo apimties įrodymus, ir, trečia, dėl šių priežasčių ji nustatė ieškovei per griežtą reikalavimą dėl įrodymų standarto, o kartu ir nepagrįstą įrodinėjimo pareigą, pažeisdama Reglamento 2017/1001 18 straipsnio 1 dalį ir 58 straipsnio 1 dalies a punktą, todėl reikia pritarti vieninteliam ieškovės nurodytam ieškinio pagrindui ir panaikinti skundžiamą sprendimą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

83 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo.

84 Kadangi skundžiamas sprendimas panaikinamas, EUIPO turi padengti savo ir ieškovės bylinėjimosi išlaidas pagal ieškovės pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (trečioji kolegija)

nusprendžia:

1. **Panaikinti 2024 m. rugpjūčio 22 d. EUIPO ketvirtosios apeliacinės tarybos sprendimą (byla R 214/2024-4).**

2. **EUIPO padengia savo bylinėjimosi išlaidas ir iš jos priteisiamos *Gürok Turizm ve Madencilik AŞ* patirtos išlaidos.**

Škvařilová-Pelzl Nõmm Kukovec

Paskelbta 2025 m. lapkričio 19 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.